

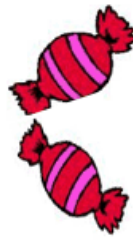
נא לא לקרוא בזמן התפילה וקריאת התורה

זמני שבת האזינו	הד"נ	מוצ"ק
קרית ארבע	16:57	18:02
ירושלים	16:52	18:02
חיפה	16:58	18:03
תל אביב	17:08	18:04

פינוק לשבת

עלון השבת לילדים

יור"ל ע"י בית המדרש "אור שלום" שליד מוסדות קאמרנא בעיה"ק תברון תובב"א

בס"ד <> שַׁבַּת קִדְשׁ הָאָזִינוּ - חַג סְכוּת <> י"ג תְּשַׁרֵי הַתּשַׁע"ג <> גְּלוֹן מְסֻפֵּר 50 <> שָׁנָה שְׁנִיָּה <>

קִרְבָּה וְאַחֻשָׁה – סֶכֶת אֶהְיֶה

שַׁבַּת שְׁלוֹם לָכֶם, חֲבֵרֵי הַיְקָרִים וְהָאֱהוּבִים.

עמִיאל וְחַנְנָאל חֲבֵרִים הֵיוּ שְׁנַיִם רְבוּת, מֵהֵגוֹן וְעַד לִישִׁיבָה הַתִּיכּוֹנִית, וְאָז נִפְרְדּוּ דְרָכֵיהֶם. כְּשֶׁבָאוּ לְחַפְשׁוֹת הַשַּׁבָּת וְהַחֵג, הֵיוּ נִפְגָּשִׁים וּמְסַפְּרִים זֶה לָזֶה, מִה עָבַר עֲלֵיהֶם כָּל אֶחָד בִּישִׁיבָתוֹ. הַשְּׁנַיִם נִפְגָּשׁוּ שׁוֹב בִּישִׁיבָה הַגְּבוּהָה, וְלִמְדוּ בְּחִבְרוּתָא, עַד שֶׁנִּשְׂאוּ וְכָל אֶחָד פָּנָה לְדַרְכּוֹ. עִמִּיאל שָׁחַרְף מֵאֵד זֶרְזִי הִיָּה, עָשָׂה חֵיל בְּעִבּוּדָתוֹ, וְזִרְזוּתוֹ וַיִּשְׂרֹף עֲשׂוֹ לָהֶם שֵׁם טוֹב, עַד שֶׁהָיָה לְאֶחָד מֵעֲשִׂירֵי הָאָרֶץ. חַנְנָאל לְעַמְתּוֹ, הַתְּפָרְנִס כְּשָׂכִיר. חַג הַסְּכוּת הִקְרַב וּבָא הַטְּרִיד אֶת חַנְנָאל מֵאֵד. הַמִּפְעַל שֶׁעָבַד בּוֹ סָגַר אֶת שַׁעֲרָיו, וּמִזֶּה כִּמְהָ חֲדָשִׁים שְׁלֵא מִצָּא פְּרֻנְסָה. וְהֵנָּה, חַג הַסְּכוּת בִּפְתַח וְאִין בְּיָדוֹ דִּי אֶכֶל לוֹ וְלִמְשַׁפְּחָתוֹ, וְעַל סֶכֶה וְאַרְבַּעַת הַמִּינִים, אִין עַל מַה לְדַבֵּר. מַחֲפֵשׁ הִיָּה עֲבוּדָה בְּכָל מְקוֹם וְלֹא בְּחַל בְּשׁוּם דְּבָר, אֲךָ שָׁכְרוּ מוּעֵט הִיָּה וְלֹא הַסְּפִיק אֶפְלוֹ לְחַיֵּי הַיּוֹם יוֹם. נִסְעַ חַנְנָאל לְמַרְכָּז הָאָרֶץ לְמִצָּא עֲבוּדָה, וְהַתְקַבֵּל כְּעוֹבֵד נְקִיּוֹן זְמַנִּי בְּמִפְעַל יְדוּעַ. מִבְּקָר וְעַד עֶרֶב, הִיָּה מְנַקֵּה אֶת שְׁטַחֵי הַמִּפְעַל כְּשֶׁסָּבִיבוּ רַעַשׁ וּמְהוּמָה. חַנְנָאל, שְׂמַח בְּלִבּוֹ הִיָּה, שֶׁהָיָה הַמְּשַׁכְּרֵת תְּסַפִּיק לְסַעֲדוֹת הַחֵג, לְבִנְיַת סֶכֶה פְּשׁוּטָה, וְקִנְיַת אַרְבָּעָה מִינִים, הֵישׁ מְאֻשֶׁר מִמֶּנּוּ? בְּעֶרֶב הַחֵג נִגַּשׁ חַנְנָאל וּבִקֵּשׁ אֶת מְשַׁכּוּרְתּוֹ בְּהַסְבִּירוֹ שֶׁעָלִיו לְנִסְעַ לְבֵיתוֹ, וְלְדַאֵג לְצָרְפֵי הַחֵג. מִנְהַל הַמִּפְעַל הִגִּישׁ לְחַנְנָאל אֶת שָׁכְרוֹ, וְהוֹסִיף מִתְּנַת חַג לִילָדִים וְלִמְשַׁפְּחָה. שְׂמַח וְטוֹב לֵב, נִסְעַ חַנְנָאל לְבֵיתוֹ, כְּשֶׁהוּא מִתְכַּנֵּן בְּיָצֵד יְבִנְהָ אֶת סֶכֶתוֹ, וּמָה יִקְנֶה לְאִשְׁתּוֹ וְיִלְדָיו, וּמִרְבַּ שְׂמִיחָה הַחֵל לְשִׁיר "הוֹדוּ לַה' כִּי טוֹב". כְּשֶׁהִגִּיעַ לְבֵיתוֹ, רָאָה בְּחֻצַּר סֶכֶה חֲדָשָׁה, מְבִהִיקָה בִּיּוֹפְיָהּ, וְיִלְדָיו מְקַשְּׁטִים אֶת הַסֶּכֶה. אַבָּא, קָרָאוּ בְּקוֹל, אִיזוֹ סֶכֶה יָפָה קִנְיַת לְנוֹ. חַנְנָאל הִבִּיט בְּתִדְהֵמָה, מִשֶּׁשָּׁפַף אֶת עֵינָיו כִּלֹּא מֵאִמּוֹ. בְּרִיצָה עָלָה לְבֵיתוֹ, וְאִשְׁתּוֹ קָבְלָה אֶת פְּנֵיו שְׂמִיחָה וְצוּהֶלֶת, תּוֹדָה עַל הַקִּנְיּוֹת לְחַג, בְּעֲלֵי הַיְקָר. כְּבָר סִימְתִי אֶת כָּל הַהֲכָנוֹת. אִיךְ זֶה קָרָה, רַק עָתָה הִבְאֵתִי אֶת מְשַׁכּוּרְתִי, שְׂאֵל חַנְנָאל? אִינִי יוֹדַעַת, עֲנֵתָה אִשְׁתּוֹ. אֲמַשׁ, הִגִּיעוּ בְּחוּרִים וְהַכְּנִיסוּ הַבֵּיתָה אַרְגָּזִים מְלֵאִים בְּכָל טוֹב, וְגַם אַרְבָּעָה מִינִים מִהַדָּרִים הַנִּיחֻוּ עַל הַשֶּׁלְחָן בְּסֻלוֹן. חַג הַסְּכוּת עָבַר עַל חַנְנָאל וּמִשֶּׁפְּחָתוֹ בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, וְרַק שְׂאֵלָה אַחַת הִיָּתָה לְחַנְנָאל. מִי גוֹמֵל הַחֲסֵד הַזֶּה? בְּתֵם הַחֵג, כְּשֶׁחַנְנָאל וְיִלְדָיו פָּרְקוּ אֶת הַסֶּכֶה, נִפְלָה מֵעֲטָפָה וְנִחְתָה לְרַגְלָיו. פְּתַח חַנְנָאל אֶת הַמַּעֲטָפָה בְּתִקְוָה שִׁיגְלֶה מִי אִישׁ הַחֲסֵד הַגָּדוֹל, אֲךָ בְּדֵף הַמַּצְרֵף הִיָּה כְּתוּב: לְחַנְנָאל וְלִמְשַׁפְּחָתוֹ. מַעֲתָה, לֹא תִדְעוּ עוֹד צַעַר וּמַחְסוֹר. מַחֲכָה לָךְ עֲבוּדָה קְבוּעָה בְּמִפְעַל "סַחַר יְמִי" הַקְּרוּב לְבֵיתְךָ. גֵּשׁ לְשֵׁם עִם הַמַּעֲטָפָה, מַחֲפִים לָךְ. וּמָה אַתָּם אוֹמְרִים חֲבֵרִים יְקָרִים שְׁלִי? הַיּוֹדְעִים אַתָּם מִי הָאִישׁ הַנִּסְתָּר הַזֶּה? חַג שְׂמַח וְלְהַתְרָאוֹת בְּעֵלוֹן פְּרָשׁוֹת בְּרֵאשִׁית, יוֹנְתָן.

דואר אלקטרוני - info@ohrshalom.net

כתובתנו באינטרנט - <http://www.ohrshalom.net>

"נר ה' נשמת אדם" – העלון יוצא לעלוי נשמת התינוק יונתן פלמר הי"ד

החידה גפרטה

- ☺ מה ההבדל בין האזנה לשמיעה?
- ☺ מדוע נבחרו השמים והארץ כעדים?
- ☺ ציין 4 דברים שאליהם נמשלו דברי התורה.
- ☺ מלה נרדפת ל"מדבר" בגפרשתנו?
- ☺ מתי אכלו העם "חמאת בקר וחלב צאן"?

גשילי הפרטה

בפרטה כתובה השירה שכתב משה, שמטרתה לעתיד, כשיפנה העם ערף לתורת ה'. השירה, משפחת את הנהגת ה' ובחירתו בישראל. מול אלו מוזכרים מעשי העם, ומרדתו בה'. בשירה נכתב הענש הצפוי במקרה כזה, אך יש גם נחמה: פשעם ישראל יכיר שה' הוא האלהים, יצילם ה' שוב מאויביהם. לאחר שהקריא משה את דברי השירה לפני כולם ובפני יהושע, קורא לו ה' לעלות להר נבו ולהשקיף על הארץ. ולאחר מכן, מודיע לו ה', שהוא ימות ולא יזכה להכנס אל הארץ.

הדרש והמדרש – ארבעת המינים

האתרוג, יש בו טעם (בהיותו פרי) וגם ריח טוב. לולב, טעם יש לו (פרי התמר) וריח אין לו. הדס, יש לו ריח אך אין לו טעם. ערבה, אין לה לא טעם ולא ריח. חלוקה זו מסמלת את כל הסוגים שבעם ישראל: טעם וריח, אלה שיש בהם גם תורה וגם מעשים טובים. טעם בלי ריח, אלו בעלי תורה, שאינם עוסקים כל כך במעשים טובים. ריח בלי טעם, בעלי מעשים טובים, אך אין להם תורה. לא טעם ולא ריח, אלה, שלא הגיעו לא לתורה ולא למעשים טובים. שמה תאמר: רוצה אני רק את בעלי התורה ובעלי המעשים הטובים ולא במי שאין בו תורה או מעשים טובים, ואיני רוצה קשר עם מי שאין לו לא תורה ולא מעשים טובים.

אומרת לך התורה: באתרוג לבד אינך יכול לקיים את המצוה, גם לא בצרוף הלולב וההדס. עליך לקחת גם את הערבה, זו שאין בה לא טעם ולא ריח, ולהצמידה אל הלולב, ההדס והאתרוג. כשהללו יהיו חבוקים ומאחדים, תוכל לקיים את המצוה. כי בלנו אחים!

הפתק השלוא'

"רצוני שלא תחטאו לא מפני שאסור לחטא, אלא מחמת חסר פנאי לחטא".
[רבי מנחם מנדל מקוצק]

ספור תפילין השבת

מעשה ברב עני שבקשי התפרנס וחי "מן היד אל הפה". כל הכנסה שיוכל היה להכניס, שמש לצרכי הבית. והנה מתקרב חג הסוכות, והרב רצה לקנות אתרוג מהדר לקיים את מצות החג כראוי. לרב לא היה מספיק כסף, ומנון יקח את הסכום הדרוש לקניית אתרוג? אמר לעצמו "הרי במשך שבועה ימים אני לא צריך את התפילין, על כן עדיף שאקים מצות ארבעת המינים, ומה שיהיה יהיה". מכר את התפילין המהדרות שלו, ובכסף שקבל קנה אתרוג מהדר. כשנכנס בפנים קורנות והציג את האתרוג המהדר בפני משפחתו, התפלאה אשתו מאוד. הרי אין להם כסף שייכלו להרשות לעצמם לקנות אתרוג פשוט, וכל שכן אתרוג מהדר! ואם כבר השיג בעלה איזה סכום, הרי בבית בקשי יש מה לאכול! לא התאפקה האשה ושאלה: מאיפה היה לך כסף לקנות אתרוג מהדר? ענה הרב: מכרתי את התפילין המהדרות שלי, וקניתי אתרוג. "איך אתה מסוגל לעשות דבר כזה, כשבבית אין לאכול? עליך לדאג לילדינו הרעבים, וכי סימנו את כל חובותינו שיוכלים אנו לקנות אתרוג מהדר?" חטפה את האתרוג והשליכה אותו לרצפה. הרים הרב את האתרוג, וראה שנפסל. אך אז אמר לעצמו: "תפילין אין לי, אתרוג אין לי. לפחות לא אבוא לידי פעס. ודאי מרב פעס וצער מצדקים עשתה זאת. צריך הייתי להתעעץ אתה לפני הקניה, ולא רק לאחר מעשה". נחם הרב את אשתו, הרגיע אותה והחזיר את האוירה הננוחה לביתו. כך עבר על הרב חג הסוכות בלי אתרוג ובלי תפילין, אבל עם שמחה בלב.